

Herlev, den 1. december 2009

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet
Bryggervangen 55, 3.
2100 København Ø
Tlf.: 3525 9500, Telefax: 3343 0119
E-mail: saock@ankl.dk

Kopi:
Domstolsstyrelsens direktør Adam Wolf

POLITIANMELDELSE

Undertegnede

Digital Marketing Support ApS (**DMS**)
Att.: Anani Voulé
Generatorvej 8D
2730 Herlev
E-mail: digital@digital.co.dk
Telefax: 3311 2829

anmelder herved

Hr. Mads Bryde Andersen, formand for foreningen DIFO og
selskabet DK Hostmaster A/S (**den anmeldte**)
Frederiksborggade 26, 4. Th.
1360 København K

og

Hr. Jon Stokholm, tidligere advokat for foreningen DIFO og
selskabet DK Hostmaster A/S, formand for
Videnskabsministeriets domæneudvalg
(**med-anmeldte**)
Soløsevej 17
2820 Gentofte

(herefter benævnt "**de anmeldte**")

for overtrædelse af følgende bestemmelser i straffeloven:

Forhold 1 (bedrageri ved Højesteret)

Mads Bryde Andersen har overtrådt straffelovens § 286, stk. 2, jf. § 279, (bedrageri af særlig grov beskaffenhed) ved i perioden 11. maj 2000 - 5. maj 2008, som formand for foreningen DIFO, at have skuffet i retsforhold og skaffet sig eller andre uberettiget vinding. Det er til dels foregået i samarbejde med advokat – nu Højesteretsdommer - Jon Stokholm. Overtrædelserne er sket over for DMS og andre internetleverandører og landets domstole og Folketinget. De anmeldte har gjort brug af:

- ikke-eksisterende juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN i forhold til topdomænet .dk;
- ikke-eksisterende juridiske beføjelser fra ICANN til at styre det danske navnerum på Internettet;
- ikke-eksisterende mandat eller magtposition fra ICANN til at tvangsovertage andre internetleverandørers domænekundeporteføljer;
- ikke-eksisterende mandat eller magtposition fra ICANN til at træffe beslutninger om inddragelse, overdragelse eller sletning af domænenavne registreret under topdomænet .dk;
- ikke-eksisterende indehaverrettigheder til topdomænet .dk fra ICANN;
- ikke-eksisterende koncessionslignende retsgrundlag fra ICANN til at regulere og administrere topdomænet .dk;
- ikke-eksisterende juridiske rettigheder fra ICANN til at kræve licensafgifter og royaltybetaling pr. domænenavn registreret under topdomænet .dk;
- en fiktiv overtagelse af ikke-eksisterende domænekundeportefølje fra foreningen FIL.

På baggrund af ovennævnte ikke-eksisterende rettigheder og kompetencer mv., bestemte Sø- og Handelsretten den 15. juni 2004 og Højesteret den 23. januar 2006, at foreningen DIFO ved Mads Bryde Andersen var indehaver af de påståede ovennævnte juridiske rettigheder i forhold til .dk topdomænet, hvorefter indehavere af domænenavne under topdomænet anses for at have indgået masseaftaler med DIFO, som samtidig anses for at være berettiget til at opstille regler, der rækker ud over regler af mere teknisk karakter for .dk-domæner. Derved har DIFO på et svigagtigt grundlag foreløbigt tilegnet sig retten til over 400 mio. kr. hidrørende fra DMS og andre internetleverandørers kundeporteføljer samt rettigheder og kompetencer over kundeporteføljer og værdier til en samlet markedspris på mindst 16 mia. kroner. DMS er på samme svigagtige grundlag blevet påført sagsomkostninger på ca. 1 mio. kr. og et betydeligt tab af omsætning og markedsandele.

Forhold 2 (bedrageri og vildledelse af Folketinget)

Mads Bryde Andersen og Jon Stokholm har overtrådt straffelovens § 286, stk. 2, jf. § 279, (bedrageri af særlig grov beskaffenhed) ved i perioden 6. oktober 2003 - 1. juli 2005, som formand og næstformand for Videnskabsministeriets domæneudvalg, at have skuffet i retsforhold og skaffet sig eller andre uberettiget vinding. Overtrædelserne er foregået over for Folketinget, DMS og andre internetleverandører og domæneindehavere under .dk topdomænet. Der er gjort brug af:

- **ikke-eksisterende overdragelse af .dk topdomænet fra ICANN til den danske stat;**
- ikke-eksisterende juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN i forhold til topdomænet .dk;
- ikke-eksisterende juridiske beføjelser fra ICANN til at styre det danske navnerum på Internettet;
- ikke-eksisterende mandat eller magtposition fra ICANN til at tvangsovertage andre internetleverandørers domænekundeporteføljer;
- ikke-eksisterende mandat eller magtposition fra ICANN til at træffe beslutninger om inddragelse, overdragelse eller sletning af domænenavne registreret under topdomænet .dk;
- ikke-eksisterende indehaverrettigheder til topdomænet .dk fra ICANN;
- ikke-eksisterende koncessionslignende retsgrundlag fra ICANN til at regulere og administrere topdomænet .dk;
- ikke-eksisterende juridiske rettigheder fra ICANN til at kræve licensafgifter og royaltybetaling pr. domænenavn registreret under topdomænet .dk;
- en fiktiv overtagelse af ikke-eksisterende domænekundeportefølje fra foreningen FIL.

På baggrund af ovennævnte ikke-eksisterende overdragelse af rettigheder og kompetencer fra ICANN til henholdsvis DIFO og dernæst den danske stat, blev Folketinget vildledt til at vedtage lov nr. 598 af 24. juni 2005, hvor ICANN falskeligt påstås at have overdraget .dk topdomænet og domænenavnene herunder til den danske stat.

Med ovennævnte ikke-eksisterende overdragelse fra ICANN til den danske stat som retsgrundlag, blev det i lov nr. 598 af 24. juni 2005 vedtaget, at den danske stat fra ICANN bl.a. havde fået tildelt eneretten til topdomænet .dk og domænenavnene herunder, hvorefter såvel domæneindehavernes hidtidige ejendomsret til deres domænenavne såvel som internetleverandørernes rettigheder til deres domænekundeporteføljer til en samlet markedspris på over 16 mia. kroner, tilfalder den danske stat.

I loven udpeges foreningen DIFO til på den danske stats vegne at administrere de erhvervede rettigheder og værdier fra ICANN, samtidig med at det slås fast i loven, at domæneindehaverne fremover kun har deres domænenavne til låns, mens internetleverandørerne på deres side alene har status af forhandlere af domænenavne på betingelser enerådigt fastsat af DIFO.

Mads Bryde Andersen og Jon Stokholm har på denne svigagtige måde brugt Folketinget til at franarre DMS og andre internetleverandører rettigheder til deres domænekundeporteføljer og domænenavne til en samlet markedsværdi på over 16 mia. kroner. På dette svigagtige grundlag, der bygger på ikke-eksisterende rettigheder fra ICANN, har Mads Bryde Andersen uberettiget sikret sine virksomheder årlige indtægter på ca. 40 mio. kroner hidrørende fra de af DMS og andre internetudbydere opbyggede kundeporteføljer.

Forhold 3 (bedrageri ved udbud, hvidvaskning af ikke-eksisterende juridiske rettigheder)

Mads Bryde Andersen og Jon Stokholm har overtrådt straffelovens § 286, stk. 2, jf. § 279, (bedrageri af særlig grov beskaffenhed) ved i perioden 6. oktober 2003 - 1. juli 2005, som formand og næstformand for Videnskabsministeriets domæneudvalg, at have skuffet i retsforhold og skaffet sig eller andre uberettiget vinding i forhold til DMS og andre internetleverandører i domæneloven ved at have indført og gjort brug af en ikke-reel udbudsrunde, d.v.s. en »*skønhedskonkurrence*« bygget på fuldstændigt irrelevante og arbitrære kriterier, som intet havde med hostmasteropgaven at gøre, og som alene havde til formål at sikre at ingen andre end DIFO, i strid med bl.a. EU-konkurrencelovgivningen, fik opgaven.

De anmeldte har overdraget DIFO's ikke-eksisterende juridiske rettigheder fra ICANN til den danske stat via domæneloven og samtidig sikret, at ingen andre end DIFO kunne vinde hostmasteropgaven.

I medfør af den i loven til formålet særligt konstruerede illusoriske »*skønhedskonkurrence*« har Mads Bryde Andersen og Jon Stokholm søgt at blåstemple DIFO's ikke-eksisterende juridiske rettigheder fra ICANN ved hjælp af en transaktion med den danske stat som mellemmand. Dette var beregnet på at sløre DIFO's bedrageri med netop disse ikke-eksisterende juridiske rettigheder fra ICANN.

DIFO hævder nu at have fået sine påståede juridiske rettigheder fra den danske stat, skønt der fortsat er tale om de ikke-eksisterende juridiske rettigheder fra ICANN, som DIFO falskeligt har overdraget til den danske stat og derefter fået tilbageleveret i form af en tilladelse til administrationen af .dk topdomænet.

Derved har Mads Bryde Andersen og Jon Stokholm svigagtigt brugt den danske stat som skjold mod DMS og andre internetleverandørers og domæneregistranters berettigede krav. Med den retsstridige domænelov som skjold har DIFO uforstyrret kunnet fortsætte med at franarre DMS og andre internetudbydere ca. 40 mio. kroner årligt hidrørende fra DMS og andre internetleverandørers domænekundeporteføljer.

Samtidig har DIFO kunnet bibeholde råderetten over de fra DMS og andre internetleverandører og domæneregistranter konfiskerede rettigheder til kundeporteføljer og domænenavne til en samlet markedsværdi på over 16 mia. kr..

Forhold 4 (bedrageri med fiktiv royalt og licens, fiktive immaterielle rettigheder)

Mads Bryde Anderson og Jon Stokholm har overtrådt straffelovens § 286, stk. 2, jf. § 279 (bedrageri af særlig grov beskaffenhed), § 278 (underslæb), § 280 (mandatsvig), ved siden 1. juli 1999 frem til nu, førstnævnte som formand for foreningen DIFO, at have skuffet i retsforhold og skaffet sig eller andre uberettiget vinding over for DMS og andre domæneregistranter. Der er gjort brug af

- ikke-eksisterende juridiske rettigheder fra ICANN til at kræve licensafgifter og royaltbetaling pr. domænenavn registreret under topdomænet .dk;
- ikke-eksisterende immaterielle rettigheder, der berettiger til krav om royalt og licens;
- en fiktiv overtagelse af ikke-eksisterende domænekundeportefølje fra foreningen FIL.

På baggrund af ovennævnte ikke-eksisterende rettigheder mv. bestemte Mads Bryde Andersen, at DMS og andre indehavere af domænenavne under .dk topdomænet skulle betale 10 kr. til DIFO per domænenavn per år eller et andet beløb fastsat af DIFO. Således har Mads Bryde Andersen på et ikke-eksisterende juridisk grundlag indtil videre tilegnet sig og hans forening ca. 50 mio. kr. i licensafgifter og royaltbetalinger for deres ikke-eksisterende immaterielle rettigheder til .dk-topdomænet og domænenavnene herunder.

Forhold 5 (afpresning, hærværk og selvtægt)

Mads Bryde Andersen har overtrådt straffelovens § 281 (afpresning), § 291 (hærværk) og § 294 (selvtægt). Mads Bryde Andersen har via sine virksomheder, DIFO og DK Hostmaster A/S, afpresset DMS til at godtage DIFO's ikke-eksisterende juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN ved at have truet DMS med ødelæggelse af virksomheden, såfremt DMS ikke ville anerkende disse fiktive rettigheder. DIFO og DK Hostmaster A/S har tilsidesat adskillige bindende proceserklæringer afgivet ved domstolene og har i stedet valgt at udøve selvjustits, bl.a. ved hærværk på DMS' virksomhed ved talrige gange at foretage uautoriserede ændringer frem og tilbage på DMS' domænenavne. De har derudover foretaget adskillige retsstridige sletninger, inddragelser og overdragelser af DMS' domænenavne under .dk topdomænet.

Forhold 6 (uretfærdig sagsbehandling og afgørelse, misbrug af højesteretsstilling)

Højesteretsdommer Jon Stokholm har overtrådt straffelovens § 146 (uretfærdighed ved sagens afgørelse eller behandling), hindring af retfærdigsagsbehandling ved bl.a. Sø- og Handelsretten og ved Højesteret; § 155 (misbrug af Jon Stokholms højesteretsstilling).

Et af de direkte resultater af Jon Stokholms aktive og åbenlyse indsats ved domstolenes behandling af retssagerne mod DIFO er Højesterets tydeligt forkerte dom af 23. januar 2006 i sag nr. 356/2004 (UfR2006.1189H), hvor Højesteret fejlagtigt lagde til grund, at DIFO havde fået sine påståede juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN, således som Jon Stokholm og Mads Bryde Andersen havde bedyret.

Det er ikke kun ved Højesteret, at Jon Stokholm har bistået Mads Bryde Andersen og medvirket til uretfærdig sagsbehandling ved domstolene. I samarbejde med dommer Michael B. Elmer fra Sø- og Handelsretten foranledigede Jon Stokholm bl.a., at DMS' sager V-128-02 og V-25-04, som var berammet til domsforhandling i august 2004, blev udsat i flere år, således at Jon Stokholm og Mads Bryde Andersen kunne blive færdig med deres betænkning nr. 1450 og domæneloven.

Efter adskillige krumspring og en bizar – nærmest tragikomisk - sagsbehandling, som resulterede i, at DMS klagede over dommer Michael B. Elmer med begæring om afsættelse af ham som dommer, blev Michael B. Elmer så irriteret, at han retsstridigt afviste sagerne og dømte DMS at betale 175.000 kr. til modparten.

Begge dommere, Jon Stokholm og Michael B. Elmer, er bl.a. bijobkolleger på Københavns Universitetet, hvor Jon Stokholm har skaffet bijobbet til hans DIFO-forbindelse ved Sø- og Handelsretten.

Domstolsstyrelsen har over for DMS anført, at styrelsen ikke kan erstatte DMS' tab, med mindre at DMS sagsøger styrelsen (dommer Michael B. Elmer). Da der efter DMS' opfattelse er tale om en strafferetlig handling, hvis påtale påhviler det offentlige, vil Sø- og Handelsrets-delen af DIFO-netværkets fremgangsmåde blive særskilt anmeldt.

SAGSFREMSTILLING

Forkortelser

I det følgende er ”ekstraksider xxx” forkortet til ”es.xxx”, hvorved ”xxx” angiver sidetallet. Den vedlagte ekstrakt er ekstraheret fra en anden ekstrakt.

Sagens omfang

Helt overordnede drejer politianmeldelsen sig om foreningen DIFO’s påståede juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN i forhold til .dk topdomænet og domænenavnene registreret under topdomænet, jf. driftsoverenskomsterne mellem DIFO og DK Hostmaster A/S (es.154-165).

Det er anmelderens (DMS’) standpunkt, at foreningen DIFO aldrig har haft de juridiske rettigheder og kompetencer som DIFO har påberåbt sig og handlet efter i forhold til domænenavne registreret under .dk topdomænet, og at DIFO særligt ikke havde den fornødne juridiske kompetence til at disponere over hostmasterfunktionen for .dk topdomænet eller fastsætte priser for registrering af domænenavne under .dk topdomænet eller tildele sig selv licensrettigheder pr. domænenavn registreret under .dk topdomænet.

Det er ligeledes DMS’ standpunkt, at de af DIFO og DK Hostmaster A/S og deres revisor fremlagte regnskaber over hostmasterfunktionen er misvisende, og at revisoren ikke har levet op til sine forpligtelser.

En stillingtagen til de anmeldte forhold fordrer en vurdering af DIFO’s juridiske rettigheder og kompetencer i forhold til .dk topdomænet og domænenavnene under topdomænet forud for ikrafttrædelsen af lov nr. 598 af 24. juni 2005.

1) DIFO’s ikke-eksisterende juridiske rettigheder fra ICANN i USA

I det følgende gengives nogle af DIFO og DK Hostmaster A/S’ redegørelser for deres påståede juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN i USA.

► DIFO og DK Hostmaster A/S sendte følgende redegørelse til DMS og mange andre indehavere af domænenavne under .dk topdomænet. Redegørelsen blev ligeledes offentliggjort på DK Hostmaster A/S’ hjemmeside (es.220, understregning og fremhævelse tilføjet).

»

Hvordan har DK Hostmaster A/S fået retten til .dk – og hvor kommer denne ret fra?

Svaret på dette spørgsmål må hentes i USA, hvor ICANN (s.d.) har sin oprindelse.

Som man kan læse nærmere om på ICANN’s hjemmeside (www.icann.org), blev der i 1999 indgået en aftale mellem US Department of Commerce og ICANN, hvorved reglerne om Internet-adressering blev lagt fast.

I konsekvens af denne aftale er det ICANN, der træffer afgørelse om, hvilke nye landomæner (ccTLD), der skal oprettes, og hvem, som skal være registrant (indehaver).

I februar 2000 traf ICANN afgørelse om at DIFO, skulle indtræde som registrant for .dk.

Afgørelsen blev truffet efter høring hos Forskningsministeriet.

*DIFO har derefter indsat DK Hostmaster A/S som **administrator af DIFO’s rettigheder.***

«

► DIFO har bl.a. anført følgende redegørelse i deres svarskrift i forbindelse med Sø-og Handelsretssagen V-095-02 (es.454 og 456, originale fremhævelser, understregning tilføjet)

»

Dansk Internet Forums retlige status og generelle kompetence

Der er i flere af de enkelte påstande i stævningen sat spørgsmålstegn ved DIFO's generelle kompetence til at regulere og administrere topdomænet .dk. Denne er imidlertid klar og utvivlsom. (...)

Dansk Internet Forum (DIFO) er det organ, der af ICANN har fået tildelt opgaven med at styre det danske navnerum på Internettet. (...)

Den virksomhed, DIFO udøver, er udtryk for en koncessionslignende ordning. (...)

DIFO's kompetence bygger nu på et utvivlsomt, koncessionslignende retsgrundlag.

«

► DIFO og deres advokat, nu højesteretsdommer Jon Stokholm, har bl.a. anført følgende i forbindelse med deres ansøgning til Procesbevillingsnævnet om tilladelse til anke af Østre Landsrets afgørelse af 30. august 2002. (es.462, understregning tilføjet).

»DIFO er det organ i Danmark, der af den amerikanske non-profit organisation Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (i det følgende benævnt ICANN) har fået tildelt opgaven med at styre det danske navnerum på Internettet. Dette indebærer i praksis, at DIFO står for registreringer af domænenavne under det såkaldte top-level-domæne, nemlig landekoden ".dk" som DIFO har fået tildelt af ICANN (...)

De organisationer [DIFO], der afleder deres kompetence fra ICANN, besidder således alene en faktisk kompetence, som igen er afledt af ICANN's faktiske kompetence, og denne position berettiger dem til at fastsætte regler i forbindelse med deres administration af Internettet.

Internettet kan som udgangspunkt bruges af alle, men omvendt kan ingen hævde krav på en ret til at benytte Internettet, medmindre ICANN og/eller nationale organisationer [DIFO] har påtaget sig en sådan forpligtelse; og adgangen til Internettet sker på de vilkår, på hvilke den relevante organisation [DIFO] tilsteder adgang. Kan man ikke lide disse vilkår, kan man afstå fra at benytte sig heraf.

ICANN har ikke fastsat detaljerede regler for administrationen af, hvorledes de nationale organisationer som f.eks. DIFO skal administrere domænenavnesystemet.«

► DK Hostmaster A/S og deres advokat, nu højesteretsdommer Jon Stokholm, har bl.a. anført følgende redegørelse i deres svarskrift i forbindelse med Sø-og Handelsretssagen V-0128-02 (es.480, 482-484, understregning tilføjet).

»

Det er Internet-organisationen ICANN – The Internet Corporation for Assigned Names and Numbers der har det øverste ansvar for tildeling af IP-numre og top-domæner i verden. ICANN bestemmer bl.a., hvilke organisationer i de enkelte lande, der skal være hostmaster, d.v.s. administrere de geografiske top-domæner.

Det er således ICANN, der har uddelegeret ansvaret for DK-domænet til DIFO – Dansk Internet Forum i Danmark. Hostmaster-ansvaret for et top-domæne indebærer bl.a. pligt til at registrere og tildele 2.ordens-domæner samt udarbejde regler, priser og procedurer for tildelingen.

(...)

Resultatet af, at ICANN har accepteret DIFO som den organisation, der administrerer det danske navnerum, og at DIFO har lagt dette ansvar hos DKH, er med andre ord, at DKH besidder en de facto ene adgang til at henvise til danske domænenavne.

Eneadgangen opstår, fordi det, man i dag forstår ved Internettet, i hovedsagen styres fra ICANN's rodservere, men der er intet i vejen for, at andre aktører etablerer et konkurrerende net, således at alverdens computere vil skulle søge på flere forskellige hovedmaskiner eller "0-roots". Sker dette, ophører DKH's ene adgang automatisk.

(...)

DIFO er det i Danmark, der er opført i ICANN's database som ansvarlig for ".dk". DIFO har placeret opgaven med at administrere andenordens domænenavne hos DKH. Dette indebærer i praksis, at DKH står for at optage domænenavne under det såkaldte top level domæne, landekoden ".dk".

(...)

ICANN udleder denne "kompetence" af, at ICANN som den eneste organisation har adgang til den rodserver, der i praksis styrer Internettet, og som alle maskiner ultimativt vil rette sine forespørgsler til, når der søges efter domænenavne.

Når ICANN har noteret, at opgaven med at administrere ".dk" er placeret hos DIFO, gives DIFO en faktisk magtposition i forhold til domænenavnsdatabase under det danske top level domæne (...)

Det forhold, at DKH's serviceydelse er baseret på, at DIFO har en given position fra ICANN, indebærer imidlertid ikke, at DKH's kunder kan udlede rettigheder af forholdet mellem ICANN og DIFO. DKH's forhold til ICANN er – som ved alle retshandler hvor en part baserer sin ydelse på en ydelse fra en underleverandør – DKH's kunde uvedkommende. I forhold til sine kunder kan DKH forvalte sin faktiske position som man vil, og DKH skal i den forstand alene iagttage den almindelige lovgivning, herunder særligt konkurrencelovens regler...

ICANN's "uddelegering af kompetence" til DIFO/DKH etablerer ikke rettigheder i forholdet mellem DKH og kunder som sagsøger, og ICANN's retningslinjer kan derfor på ingen vis udgøre et hjemmelsgrundlag for de rettigheder, sagsøger gør gældende.

«

► DK Hostmaster A/S er med DIFO's egne ord beskrevet som følger (es.643):

»DIFO har etableret og er enejer af aktieselskabet DK Hostmaster A/S, hvortil administrationen af domænenavne er udlagt. DIFO har med DNS-terminologien "redelegeret" sin "kompetence" til at drive hostmasterfunktionen.

I praksis er det således DKH [DK Hostmaster A/S], der faktisk udfører den tekniske administration af ".dk", herunder registreringer af og dispositioner i forhold til domænenavne, hvilket sker i overensstemmelse med det til en hver tid fastsatte regelsæt fra DIFO.

«

► Siden årtusindskiftet har DIFO og DK Hostmaster A/S over for DMS og landets domstole påstået at have fået »mandat« og »kompetence« og »retten« og »magtposition (...) til at kunne træffe beslutninger om at inddrage, overdrage eller slette domænenavne registreret under .dk domænet«, som DIFO mente at have »fået tildelt af ICANN«.

DIFO mente at være »registrant« for og »indehaver« af .dk topdomænet, og at »DIFO's kompetence« skulle være bygget på »et utvivlsomt, koncessionslignende retsgrundlag« fra ICANN. DIFO overdrog efterfølgende sine påståede juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN til den danske stat, jf. betænkning nr. 1450 af 25. august 2004 og forarbejderne til domænelovens § 2.

2) Den fejlagtige dom, der anerkendte DIFO's ikke-eksisterende juridiske rettigheder fra ICANN i USA.

Der henvises til SØ- og Handelsrettens dom af 27. juni 2008 i sag V-34-06 (es.916), som er en genanlagt sag vedr. urigtigheden af samme SØ- og Handelsrets tidligere dom af 15. juni 2004 i sag V-95-02 (es.687).

Ved den fejlagtige dom af 15. juni 2004 lagde SØ- og Handelsretten til grund, at DIFO havde fået sine påståede juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN's aftalegrundlag med USA's regering, og at DIFO have overtaget foreningen FIL's kundeportefølje (es.713-714).

Den fejlagtige dom af 15. juni 2004 blev stadfæstet ved Højesterets dom af 23. januar 2006 i sag 356/2004.

Som det nu klart fremgår af DIFO's efterfølgende tilståelse af 5. maj 2008 (es.913-914) og af SØ- og Handelsrettens seneste dom af 27. juni 2008 i sagen (es.919-920, 954), var DIFO's påståede juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN's aftalegrundlag med USA's regering det pure opspind.

DIFO's påståede overtagelse af foreningen FIL's kundeportefølje har også vist sig at være fiktion.

DIFO havde slet ikke fået de i Højesterets fejlagtigt stadfæstede dom af 23. januar 2006 påståede juridiske rettigheder og kompetencer fra » *aftalegrundlaget mellem det amerikanske handelsministerium og ICANN*«, som skulle berettige DIFO » *til at opstille nærmere regler, der rækker ud over regler af mere teknisk karakter*« (es.713-714).

Allerede den 24. januar 2006 rettede DMS henvendelse til Højesterets præsident, Torben Melchior, for at gøre opmærksom på, at Højesterets dom af 23. januar 2006 i DIFO sagen var retsstridig som stridende mod bl.a. EMRK artikel 6.1, hvorfor dommen burde ophæves.

Den 31. januar 2006 begærede DMS formelt Højesteretssagen genoptaget med henblik på en redelig afgørelse, samtidig med at DMS rettede henvendelser til Justitsministeren og Folketingets retsudvalg for at orientere dem om den anvendte fremgangsmåde ved Højesteret.

Den 10. februar 2006 afviste Højesteret at genoptage sagen, idet der på dette tidspunkt endnu ikke forelå yderligere bevismateriale til støtte for DMS' synspunkter om, at DIFO slet ikke havde fået de rettigheder og kompetencer fra ICANN's aftalegrundlag med USA's regering, som DIFO ellers i årevis havde bedyret.

DMS genanlagde herefter sag V-34-06 ved SØ- og Handelsretten, hvis dom af 27. juni 2008 nu fastslår, at DIFO slet ikke havde fået de påståede juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN.

Det er DMS' standpunkt, at der nu foreligger den fornødne dokumentation for, at Højesterets dom af 23. januar 2006 beror på en fejl, og at der tillige kan være tale om handlinger i strid med straffelovens §§ 146 og 155, idet DMS gør gældende, at den fejlagtige højesteretsdom var en vennetjeneste til højesteretsdommerne Jon Stokholm og Lene Pagter Kristensen og deres bijob-arbejdsgiver, DIFO v/Mads Bryde Andersen.

3) Domæneloven bygger på ikke-eksisterende overdragelse fra ICANN.

Domæneloven er affattet af DIFO's ledelse og deres tidligere advokat – nu højesteretsdommer - Jon Stokholm (es.880).

I tiden mellem Sø- og Handelsrettens fejlagtige dom af 15. juni 2004 og Højesterets stadfæstelse af den fejlagtige dom den 23. januar 2006 afgav DIFO's ledelse og Jon Stokholm deres betænkning nr. 1450 af 25. august 2004, som blev vedtaget som domænelov den 16. juni 2005. Loven trådte i kraft den 1. juli 2005.

Domæneloven bygger på, jf. forarbejderne til lovens § 2, at ICANN har overdraget .dk topdomænet til den danske stat, og at domæneregistranter fremover kun har deres domænenavne til låns på vilkår fastsat af administratoren, som loven samtidig har bestemt skal være DIFO.

Som juridisk grundlag for domæneloven lagde Jon Stokholm og andre med tilknytning til DIFO til grund, at DIFO havde fået sine påståede juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN, og at DIFO i denne forbindelse ikke var underlagt juridiske forpligtelser i forhold til ICANN.

De lagde til grund, at DIFO kunne disponere over de påståede rettigheder fra ICANN som DIFO ønskede, og at DIFO alene var begrænset af selvpålagte begrænsninger i form af egne regler.

Som selvudnævnt repræsentant for ICANN i Danmark overdrog DIFO sine påståede rettigheder fra ICANN til den danske stat, jf. forarbejderne til domænelovens § 2.

Den påståede overdragelse af .dk topdomænet fra ICANN til den danske stat er sket ved, at DIFO i forbindelse med betænkning nr. 1450 af 25. august 2004 har afgivet en erklæring om ikke at gøre erstatningskrav gældende. Herefter er der ikke sket yderligere.

Der har aldrig været en overdragelsesforretning mellem ICANN og den danske stat, der har aldrig været en overdragelsesforretning mellem internetudbydere og den danske stat, der har aldrig været en overdragelsesforretning mellem domæneindehaverne og den danske stat, der har hverken været kontrakt eller ekspropriation eller andet for at vise, at en overdragelse eller en ejerskifte har fundet sted.

Nu har DIFO fået administrationen af .dk topdomænet tilbage igen, denne fra den danske stat, som hævdes at have fået det fra ICANN.

Hverken ICANN eller USA's regering har deltaget i den påståede overdragelse fra ICANN i USA til den danske stat. ICANN har slet ikke den fornødne juridiske kompetence til at overdrage de påståede rettigheder til den danske stat eller til nogen anden instans.

Der verserer fortsat retssager om DIFO's påståede rettigheder fra ICANN.

4) Svindel på højt niveau

Til domsforhandlingen ved Højesterets behandling af SØ- og Handelsrettens fejlagtige dom af 15. juni 2004, jf. Højesterets sag 356/2004, mødte Jon Stokholm op den 16. januar 2006, som om han fortsat var DIFO's advokat. Og det selvom han var blevet Højesteretsdommer, og officielt intet havde med sagen at gøre. Jon Stokholm mødte op med sagens akter i en overfyldt stoftaske fra hans gamle advokatfirma, Lind & Cadovis, og var konstant i den afdeling af Højesteret, der behandlede sagen.

Som officielt forsvar for DIFO mødte Jon Stokholms tidligere partner, advokat Mads Berendt fra advokatfirmaet Lind & Cadovis. Med sig havde advokaten betænkning nr.1450 af 25. august 2004 og domæneloven, som hans tidligere partner Jon Stokholm og hans klient DIFO havde affattet (es.864-865).

Som det bl.a. fremgår af DIFO's egne anbringender i forbindelse med SØ- og Handelsrettens efterfølgende dom af 27. juni 2008 i sagen (es.950), blev Højesterets fejlagtige dom af 23. januar 2006 afgjort i fuld overensstemmelse med det, DIFO og Jon Stokholm havde anført i deres betænkning nr. 1450 og domæneloven, nemlig, at DIFO havde fået sine påståede rettigheder og kompetencer fra ICANN.

Disse ikke-eksisterende rettigheder fra ICANN havde DIFO og Jon Stokholm på tidspunktet for Højesterets domsafsigelse den 23. januar 2006 allerede overdraget til den danske stat, jf. domænelovens § 2.

Det skete uagtet at DIFO og deres højesteretsforbindelser for længst havde forstået sagens rette sammenhæng, nemlig at ICANN ikke havde tildelt DIFO juridiske rettigheder eller kompetencer (es.626-627).

Efterfølgende fortsatte de med at vildlede såvel det danske samfund som Folketinget og de øvrige dommere til at tro, at ICANN havde den af DIFO's ledelse og Jon Stokholm påståede juridiske kompetence, og at ICANN rent faktisk havde uddelegeret juridiske rettigheder og kompetencer til DIFO.

Faktum er, som det efterfølgende er blevet dokumenteret i SØ- og Handelsretten og tilstået af DIFO, at ICANN slet ikke har tildelt DIFO juridiske rettigheder eller kompetencer mv., og har ej heller overdraget .dk topdomænet til den danske stat, således som det usandfærdigt er påstået i domænelovens § 2.

Domæneloven hviler nu på DIFO's og deres højesteretsforbindelsers vildledning af Folketinget.

Man skulle tro, at Jon Stokholm, efter at han var blevet Højesteretsdommer, ville udvise mere loyalitet over for domstolssystemet, og bl.a. ville have overladt det til de øvrige dommere at afgøre sagerne om ICANN's påståede kompetencedelegering til DIFO, og ICANN's påståede overdragelse af .dk topdomænet til den danske stat.

Men nej, sådan forholder det sig ikke. Han har involveret sig i sagens behandling ved alle retter, fra SØ- og Handelsretten til Østre Landsret og Højesteret.

I den ved Højesteret nu verserende sag om domænelovens gyldighed, hvor Jon Stokholm må anses for at være en af de ansvarlige for den vildledning af Folketinget, der har fundet sted i forbindelse med domæneloven, deltager Jon Stokholm – helt skrupelløst og i strid med bl.a.

RPL §§ 60 og 61 – i Højesterets behandling af sagen. Han har bl.a. deltaget i Højesterets afgørelse af 10. januar 2008 (es.910), hvor DMS blev nægtet tilladelse til at føre yderligere bevis for ICANN's manglende kompetence til at kunne overdrage .dk topdomænet til den danske stat, således som det er påstået i domænelovens § 2.

At Jon Stokholm har personlig interesse i sagens udfald fremgår klart af sagen. Særligt har han personlig interesse i, at spørgsmålet om DIFO's fiktive rettigheder og påståede magtposition fra ICANN, og ICANN's påståede overdragelse af .dk topdomænet til den danske stat, ikke kommer frem.

Ikke desto mindre har man ved Højesteret endnu ikke fundet anledning til at lade Jon Stokholm vige sit sæde i forhold til sagerne om DIFO's påståede kompetence fra ICANN og domæneloven, hvilket tyder på, at der kan være noget helt galt med Højesterets håndtering af sagerne, noget som retssamfundet på et tidspunkt skal tage stilling til.

DIFO og Jon Stokholms overdragelse af DIFO's ikke-eksisterende juridiske rettigheder fra ICANN til den danske stat, jf. deres betænkning nr. 1450 og domænelovens § 2, er efter DMS' opfattelse en skrupelløs bedragerihandling, som må anses at være et direkte angreb på retssamfundets grundlag.

Også Højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen har stiltiende medvirket til DIFO's bedrageri med ikke-eksisterende rettigheder fra ICANN.

Allerede i år 2000 fik højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen kendskab til det faktum, at DIFO slet ikke har fået sine påståede rettigheder og kompetencer fra ICANN (es.183).

Højesteretsdommeren var i hvert fald vidende om, at DIFO's virksomhed hvilede på et ret tvivlsomt retsgrundlag. Ikke desto mindre valgte hun – mod betaling – fortsat at medvirke i DIFO's virksomhed, som bygger på ikke-eksisterede rettigheder og kompetencer fra ICANN.

Det er problematisk, at hun - mod betaling - har brugt hendes højesteretsdommertitel til at blåstemple DIFO's tvivlsomme retsgrundlag til skade for DMS og andre internetleverandører og domæneindehavere.

SAGENS RETTE SAMMENHÆNG

5.1) Hostmasterfunktionen, en teknisk funktion uden juridisk kompetence

Administrationen af nationale domænenavne på Internettet er først og fremmest en ren teknisk opgave, som reelt foregår på ganske få computere. Meget mere er der ikke i det.

På verdensplan er det selskabet VeriSign Inc. i USA, som er Hostmaster for de såkaldte ROOT SERVERS (rod-servere), hvor samtlige topdomænenavne i verden, herunder det danske ".dk", er oprettet og eventuelt kan nedlægges på ordre fra USA's regering.

At være Hostmaster for en given del af domænenavnesystemet betyder at man står for den tekniske drift af navneserverne på den pågældende del af domænenavnesystemet.

5.2) Viceværtfunktionen

Som den reelle ophavsmand til - og den de facto ansvarlige for - domænenavnesystemet har USA's regering indgået kontrakter med adskillige underleverandører, herunder det amerikanske selskab VeriSign Inc., om at være systempasser for domænenavnesystemets rod-servere, akkurat som f.eks. en varmemester i en boligforening er systempasser for foreningens varmeanlæg, en slags viceværtfunktion.

Som "vicevært" for domænenavnesystemet bestemmer VeriSign Inc. intet i forhold til rettigheder til domænenavnesystemet. VeriSign Inc. bestemmer f.eks. ikke hvilke rettigheder eller kompetencer internetleverandørerne og/eller domæneregistranterne og/eller de lokale hostmastere i de enkelte lande har i forhold til domænenavnesystemet.

5.3) Viceværtassistenterne

Førend omverdenen kan få adgang til domænenavne under f.eks. .dk topdomænet, kræves der en henvisning fra domænenavnesystemets rod-servere, som selskabet VeriSign Inc. styrer fra USA.

En forudsætning for at VeriSign Inc. kan henvise til .dk domæner er, at der i Danmark er opsat og vedligeholdt mindst 2 computere, som VeriSign Inc. kan henvise til.

IP-numre til computerne skal registreres hos VeriSign Inc. i USA.

Herefter udgør computerne det centrale og neutrale knudepunkt i landet for internetudbydernes registrering af domænenavne under topdomænet.

Omkostningerne forbundet med driften af computerne som VeriSign Inc. henviser til finansieres af forsamlingen af internetleverandører, der benytter sig af computerne til at registrere domænenavne for deres respektive kunder.

Som systempasser for computerne ansætter forsamlingen af internetleverandører en af deres kollegaer til at varetage opgaven, som betegnes som administratoropgave eller hostmasteropgave. Administratorer i de enkelte lande udfører en hostmaster-assistent-opgave til den funktion som VeriSign Inc. udfører på rod-server niveau. Landekode-domæne-administratorer udfører således en slags viceværtassistentsopgave i forhold til VeriSign Inc..

Hostmasterfunktionen på domænenavnedelen af Internettet svarer til *Internet eXchange*-funktionen på opkoblingsdelen af Internettet. I Danmark hedder funktionen "*Danish Internet eXchange point (DIX)*".

5.4) DIX-funktionen

DIX, *Danish Internet eXchange point*, er det centrale knudepunkt i Danmark for udveksling af internettrafik. DIXen er et neutralt net, som forbinder alle større internetudbydere i Danmark med hinanden. Hvis man f.eks. er kunde hos TDC og vil se en hjemmeside, der ligger på en server placeret hos CyberCity, så går trafikken fra det ene net til det andet via DIXen.

DIX-funktionen varetages af Uni-C i Lyngby. UNI-Cs opgave i forbindelse med DIXen er drift af det neutrale net i form af en meget kraftig Ethernet Switch, samt drift af de fysiske omgivelser i form af strøm, køling etc.. De enkelte internetudbydere står selv for anskaffelse og drift af deres egne netværksudstyr og forbindelsen mellem DIXen og deres egne netværksknudepunkter.

De kunder, som de enkelte internetudbydere anskaffer, er deres egne kunder, og ikke Uni-C's kunder. Uni-C har ikke ret til at rette henvendelser til de enkelte internetudbyders kunder, f.eks. ved at fremsende fakturaer til disse kunder for kundernes brug af DIXen, når kunderne er på internettet.

Uni-C har heller ikke ret til f.eks. at lave tekniske foranstaltninger, som har til formål at tvinge internetudbydernes kunder til at indgå aftaler med Uni-C for at kunne komme på Internettet.

DIX-funktionen på opkoblingsdelen af internettet svarer til hostmasterfunktionen på domænedelen af nettet.

Hostmasterfunktionen og DIX-funktionen er to sider af samme sag, nemlig internetadgang i Danmark. Funktionerne hører sammen og burde have været placeret under samme tag, hos Uni-C.

Uni-C har i øvrigt meldt klar ud over for Videnskabsministeriet, at Uni-C var parat til at påtage sig en hostmasterfunktion for de danske domænenavne, som Uni-C har flere års erfaringer med, og at Uni-C med meget kort varsel kunne overtage opgaven.

UNI-C er som statsvirksomhed et naturligt sted at placere nationale udvekslingspunkter som DIXen og de servere VeriSin Inc. henviser til her i landet, dvs. hostmasterfunktionen.

5.5) Den uvildige rapportør

VeriSigns kontakter med USA's regering giver ikke VeriSign mulighed for selv at træffe beslutninger omkring domænenavnesystemet eller tage imod ordrer fra andre end USA's regering. Alle henvendelser til VeriSign omkring domænenavnesystemet skal derfor rettes til USA's regering.

En af USA's regerings vigtigste betingelser for at kunne give grønt lys til VeriSign om at omplacere hostmasteropgaven i et land (hvilket sker ved at ændre IP-numrene i rod-serverne hos VeriSign) er, at det over for USA's regering skal dokumenteres, at beslutningen om at omplacere hostmasteropgaven i landet er en fælles beslutning, som er taget af de involverede parter med landets regerings accept.

Til at undersøge disse forhold i de enkelte lande har USA's regering indgået en særlig kontrakt (IANA-Kontrakten) med Internetorganisationen ICANN, hvis opgave i denne sammenhæng udtrykkeligt er begrænset til at undersøge forholdene og udarbejde en rapport til USA's regering.

Ligesom f.eks. Dansk Røde Kors på troværdig vis udarbejder rapporter om nødsituationer i verden, udarbejder ICANN rapporter til USA's regering om Internetsituationer rundt omkring i verden. ICANN's opgaver i forhold til landekodedomænenavne som f.eks. .dk er således begrænset til udarbejdelse af rapporter om de faktiske forhold.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det aftalememorandum af 25. november 1998 som SØ- og Handelsretten og Højesteret har lagt til grund for deres fejlagtige domme af henholdsvis 15. juni 2004 og 23. januar 2006, slet ikke omhandler landekodedomænenavne.

Aftalememorandummet af 25. november 1998 omhandler udelukkende de generiske topdomænenavne som f.eks. .AERO, .ASIA, .COOP, .JOBS, .MOBI, .NAME, .PRO, .TRAVEL, .INFO etc.

Som det også indirekte fremgår af præmisserne i den fejlagtige dom fra SØ- og Handelsretten og Højesteret, jf. bl.a. formuleringen »*det ligger endvidere forudsætningsvist i aftalegrundlaget mellem det amerikanske handelsministerium og ICANN*«, kunne dommerne heller ikke fra aftalegrundlaget mellem det amerikanske handelsministerium og ICANN se, at ICANN var blevet tildelt de påståede rettigheder og kompetencer som DIFO havde påberåbt sig, og ej heller kunne dommerne se, at ICANN kunne videredelegere de hævdede rettigheder og kompetencer til DIFO.

5.6) Hostmasteraftale

En forudsætning for at kunne få internetleverandørernes samtykke til at kunne varetage hostmasteropgaven og fungere som systempasser for de computere, som VeriSign Inc. henviser til i landet, er, at hostmaster-selskabet indgår en hostmasteraftale eller lignende med forsamlingen af internetleverandørerne, jf. f.eks. DKnet A/S' hostmasteraftale med Foreningen af Internet Leverandører (FIL), hvorved hostmaster-selskabet ad denne vej blev underlagt reelt tilsyn og kontrol.

I hostmasteraftalen giver internetleverandørerne hostmaster-selskabet juridisk adgang til, på internetleverandørernes vegne, at kunne foretage ændringer i internetleverandørernes opsætning af deres domænenavne under topdomænet.

I hostmasteraftalen fastsættes også hostmaster-selskabets rettigheder og forpligtelser i forhold til internetleverandørernes domænekundeporteføljer under topdomænet, herunder om hostmaster-selskabet må rette henvendelser til internetleverandørernes kunder eller fremsende fakturaer eller lignende til kunderne.

Det afgørende her er, at domænekundeporteføljerne tilhører de enkelte internetleverandører, som har anvendt deres egne penge og ressourcer på at erhverve deres domænekunder og opbygge egne domænekundeporteføljer. Det står hostmaster-selskabet frit at anvende egne penge og ressourcer på at opbygge sin egen domænekundeportefølge.

Som det er generel praksis i resten af verden, tillades det ikke at et hostmaster-selskab retter henvendelser til internetleverandørernes kunder endelige fremsender fakturaer til kunderne. Hostmaster-selskabet har som udgangspunkt intet at gøre med domænekunder, som andre selskaber har anvendt penge og andre ressourcer på at anskaffe.

Uden en hostmasteraftale har hostmaster-selskabet ingen juridisk adgang til domænenavne registreret af andre internetleverandører end hostmaster-selskabet selv.

Hostmaster-selskabets udgifter forbundet med udførelse af hostmasteropgaven, dvs. den tekniske drift af de computere som VeriSign Inc. henviser til i landet, refunderes til hostmaster-selskabet på non-profit basis, efter fremlæggelse af behørigt budget og regnskab over for forsamlingen af internetserviceleverandører.

Kun de omkostninger, som forsamlingen af internetleverandører har godkendt som værende relevante for hostmasteropgaven, bliver refunderet til hostmaster-selskabet.

Kan parterne ikke enes om et for parterne tilfredsstillende samarbejdsgrundlag, står det hver af parterne frit at hæve den indgåede hostmasteraftale, hvorefter internetleverandørernes generalforsamling vil bemyndige et udvalg til at finde en anden internetleverandør til at påtage sig hostmasteropgaven, jf. bl.a. fremgangsmåden anvendt over for Tele Danmark og DKnet A/S, da FIL opsagde den indgåede hostmasteraftale i 1999.

5.7) DIFO's manglende juridiske grundlag for at disponere over andre internetleverandørers domænekundeporteføljer.

I efteråret 1999 købte Foreningen Dansk Internet Forum (DIFO), et skuffeselskab som blev omdøbt til DK Hostmaster A/S efter aftale med Tele Danmark A/S, der havde et selskab med et tilsvarende navn.

DIFO købte fra Tele Danmark de to computere som Tele Danmarks datterselskab DKnet A/S anvendte til at varetage hostmasteropgaven og fik ændret DKnet A/S' IP-numre hos VeriSign Inc. til DK Hostmaster A/S' IP-numre.

DIFO overtog derved Tele Danmarks position som 100% ejer af det selskab, der udførte hostmaster –funktionen.

DK Hostmaster A/S på sin side overtog DKnet A/S' position som det selskab, der udfører hostmasteropgaven.

Ingen internetleverandør overdrog eller solgte deres domænekundeporteføljer til DIFO og DK Hostmaster A/S.

Aftalen mellem Tele Danmark og DIFO angik alene købet af de 2 computere som DKnet A/S anvendte til at varetage hostmasterfunktionen og brug af selskabsnavnet DK Hostmaster A/S.

Der blev ikke indgået nogen aftale mellem DIFO og Tele Danmark A/S eller mellem DIFO og Foreningen af Internet Leverandører (FIL) om, at DIFO og DK Hostmaster A/S skulle disponere over de domænenavne, der var registreret under topdomænet eller de enkelte internetleverandørers domænekundeporteføljer.

Selve foreningen FIL havde ingen selvstændig kundeportefølje eller direkte kundekontakt. Det hørte under den enkelte internetleverandør at forestå kundekontakt og opbygge sin egen domænekundeportefølje.

Foreningen FIL havde slet ikke nogen domænekundeportefølje at overdrage til DIFO og havde intet at gøre med domæneregistranter. FIL bestod af internetleverandører, der var medlemmer af foreningen, og de betalte 6.000 kr. i årligt kontingent til FIL.

Denne medlemskreds bestående af FILs medlemmer overtog DIFO ikke.

DIFO overtog heller ikke Tele Danmark A/S' og DKnet A/S' hostmasteraftale med FIL.

DIFO blev stiftet på baggrund af »IDMoU-98, *Internet Danmark Memorandum of Understanding*«, hvis mål var »at samle et forum, hvor ideer, problemer, ny teknik og skærmydsler kan diskuteres og løses under medvirken af forskellige fagfolk, jurister, teknikere og ikke mindst private brugere«.

Forumets oprindelige navn var »FDI- Forum for Dansk Internet«, men blev senere ændret til »DIFO – Dansk Internet Forum« .

Ifølge stifterkredsens invitation til DMS, havde forumet til hensigt at etablere »etiske normer for hele branchen og fremme brugerbeskyttelse i form af objektiv oplysningsvirksomhed m.m... og etablere et §12 klagenævn for internet relaterede problemstillinger«.

»Det vil være muligt for enhver udbyder af internet tjenester at tilslutte sig disse etiske normer og dermed få ret til at anvende organisationens logo i forbindelse med sin markedsføring - signalet der sendes med dette logo er brancheetik, fair play og generelt god forretningsskik« fremgik det bl.a. af stifterkredsens invitation til DMS.

Som det fremgår af sagen (es.485), udviklede DIFO sig til en 10-mands forening, hvis medlemmer blev oplyst til at være udpeget som repræsentanter for Advokatsamfundet, Forbrugerrådet, Handelskammeret, Dansk Industri ITEK, Finansrådet, Dansk Handel & Services, Dansk IT, Foreningen for Dansk Internethandel, IT-Brancheforeningen, Dansk IT og Horesta.

Modsat foreningen FIL's medlemmer, som alle var internetleverandører med egen domænekundeportefølje under .dk topdomænet, er ingen af DIFO's medlemmer internetleverandører, og ingen af dem har sin egen domænekundeportefølje.

DIFO har heller ikke på noget tidspunkt leveret den ydelse, som foreningen var stiftet til at levere, nemlig et markedsføringsværktøj til leverandører af internettjenester, hvor leverandører som måtte ønske at tilslutte sig foreningens normer og regler fik retten til at anvende foreningens logo i forbindelse med deres markedsføring for på denne måde at signalere over for deres kunder, at de levede op til DIFO's etiske normer om brancheetik, fair play og generel god forretningsskik.

5.8) Det tilbagevendende problem med påståede rettigheder fra USA

Hostmasteraftalen mellem FIL og DKnet A/S kom på plads i 1996 umiddelbart efter at konflikten vedr. Tele Danmark A/S' påståede rettigheder til .dk topdomænet var blevet løst.

Dette skete efter, at det var blevet dokumenteret, at Tele Danmark A/S ikke havde fået tildelt de rettigheder og kompetencer, som Tele Danmark A/S mente at have fået fra USA som følge af bl.a. IANA's opstilling af selskabet på listen over landekodedomæne-administratorer. Tvisten endte med, at Tele Danmark A/S indvilligede i at respektere de andre internetleverandørers rettigheder i forhold til topdomænet.

Det skal her bemærkes, at det ikke kun var Tele Danmark A/S og DIFO som havde bildt sig ind, at de var blevet tildelt særlige rettigheder og kompetencer fra USA.

Også Kjeld Simonsen, der var den første til at udføre hostmasteropgaven for .dk topdomænet, har været igennem samme forvirring. Han måtte indgå en hostmasteraftale med de øvrige internetleverandører.

De fleste hostmaster-selskaber i verden er siden hen kommet længere end DIFO og DK Hostmaster A/S og deres domænelov bygget på ikke-eksisterende rettigheder fra ICANN i USA til DIFO og en ikke-eksisterende overdragelse fra ICANN i USA til den danske stat.

5.9) Foreningen FILs demokratiske konstruktion og aftalen om hostmasteropgaven

Som det bl.a. fremgår af Sø- og Handelsrettens dom af 27. juni 2008, sagens **bilag 19**, side 8, var Foreningen af Internet Leverandører (FIL) en brancheforening af internetleverandører. FIL havde bl.a. følgende Internetvirksomheder som medlemmer:

Azlan Scandinavia, BusinessNet Danmark, CSC Computer Management, Cybercity ApS, Dan Net A/S, Danmark Online, Dansk Internet Adgang ApS, **DKnet A/S**, Euroconnect, Global One Communications A/S, IBM Global Network, Internet Danmark, Kommunedata I/S, Tele Danmark Erhverv - Datadivision, **Tele Danmark Internet A/S**, Telia A/S, Tjantik ApS, UNI-C, ØK Data A/S.

Det bemærkelsesværdige ved foreningen FIL i forhold til Internettet og domænenavne under .dk topdomænet er, at samtlige af FIL's medlemmer var udbydere af domænenavne under .dk topdomænet. Samtlige af FILs medlemmer rådede over deres egen domænenavne-kundeportefølje.

Modsat foreningen DIFO, var Foreningen FIL en organisation hvis medlemmer alle besad den fornødne tekniske kompetence og kapacitet til at varetage hostmasteropgaven.

Det var helt frivilligt, om en internetserviceleverandør ønskede at tilslutte sig foreningen FILs normer og regler, for derigennem at få retten til at anvende FILs logo i forbindelse med sin markedsføring, eller om en internetserviceleverandør ønskede at klare sig uden FILs logo i forbindelse med sin markedsføring.

I maj 1996 enedes forsamlingen af internetserviceleverandørerne i Danmark om at "ansætte" det Tele Danmark A/S ejede DKnet A/S som hostmaster for computerne som VeriSin Inc. henviste til i Danmark.

FIL indgik i juni 1996 - på vegne af forsamlingen af internetserviceleverandører under .dk topdomænet - en hostmasteraftale med DKnet A/S. Ved hostmasteraftalen blev DKnet A/S' rettigheder og forpligtelser fastsat i forhold til de øvrige internetserviceleverandørers domænekundeporteføljer under .dk topdomænet.

Her er det ganske vigtigt at bemærke, at foreningen FIL's indgåelse af en hostmasteraftale med DKnet A/S ikke byggede på, at FIL havde fået tildelt særlige rettigheder eller kompetencer eller mandat eller lignende i forhold til .dk topdomænet fra ICANN eller IANA eller USA's regering eller lignende.

Internetserviceleverandørernes lige adgang og lige rettigheder til Internettet og til .dk topdomænet var på ingen måde blevet ændret.

Foreningen FIL havde udelukkende disponeret i forhold til sine medlemmers domænekundeporteføljer under .dk topdomænet, og havde mandat fra sine medlemmer til at kunne bemyndige DKnet A/S til at udføre hostmasteropgaven i forhold til medlemmernes domænekundeporteføljer under .dk topdomænet.

Det var således **indehaverne af domænenavnekundeporteføljer under .dk topdomænet**, internetserviceleverandørerne, og ikke ICANN eller IANA eller USA's regering eller andre, der tildelte hostmasteropgaven til det Tele Danmark A/S ejede DKnet A/S.

FIL har på intet tidspunkt været registreret hos IANA eller ICANN som administrator af .dk topdomænet. Det var derimod det Tele Danmark A/S ejede DKnet A/S, som stod for hostmasteropgaven, der var registreret i forskellige databaser på Internettet, herunder hos IANA og ICANN i USA.

Registreringen hos IANA eller ICANN i USA har alene karakter af praktisk information til det globale internetsamfund. Sådanne registreringer indebærer ikke nogen tildeling af juridiske rettigheder og kompetencer fra hverken IANA eller ICANN's side.

5.10) DIFO's eneherker-konstruktion

I stedet for at gøre som Tele Danmark og DKnet A/S og indgå en hostmasteraftale med forsamlingen af internetleverandører, hvor DIFO og DK Hostmaster A/S' rettigheder og forpligtelser i forhold til hostmasterfunktionen og domænenavne under .dk topdomænet ville have været fastsat, påberåbte DIFO og DK Hostmaster A/S sig at have fået deres påståede rettigheder fra ICANN i USA og at de kun var underlagt selvpålagte begrænsninger i form af deres egne regler.

Da sagen kom for retten, og DIFO ved Østre Landsret blev afsløret i deres fupnummer, jf. Østre Landsrets afgørelse af 30. August 2002 i sag B-2966-00, valgte DIFO at udføre et endnu større fupnummer for at sløre det første. Denne gang udførte de deres fupnummer på nogle af landets helligste steder: Folketinget og Højesteret.

DIFO valgte at overdrage deres ikke-eksisterende rettigheder fra ICANN i USA til den danske stat. Derefter sikrede DIFO sig, at kontrollen over topdomænet forblev i deres hænder, ved at der i domæneloven blev indført en illusorisk »skønhedskonkurrence« bygget på fuldstændigt irrelevante og arbitrære kriterier, som intet har med hostmasteropgaven at gøre, men som kun DIFO kunne opfylde.

Herefter fastholdt DIFO deres påståede eneherker-rettigheder fra ICANN, den såkaldte »Sole Registry« rettighed, med adgang til andre internetleverandørers kundeporteføljer og registranternes rettigheder til deres domænenavne.

5.11) DIFO's ikke-eksisterende juridiske rettigheder til licens- og royaltybetaling

En grundlæggende betingelse for at kunne give nogen en licens er, at man er ejer af immaterielle rettigheder såsom knowhow, teknologi, patenter, produktdesign eller varemærker.

Som det fremgår af sagen, har DIFO siden årtusindskiftet påstået at have fået »mandat« og »kompetence« og »retten« og »magtposition ... til at kunne træffe beslutninger om at inddrage, overdrage eller slette domænenavne registreret under .dk domænet«, som DIFO mente at have »fået tildelt af ICANN«.

DIFO mente at være »registrant« for og »indehaver« af .dk topdomænet, og at »DIFO's kompetence« skulle være bygget på »et utvivlsomt, koncessionslignende retsgrundlag« fra ICANN.

På baggrund af sine påståede juridiske rettigheder fra ICANN har DIFO indgået aftaler med deres eget 100% ejede selskab, DK Hostmaster A/S, om at opkræve licensafgifter til DIFO hos indehaverne af domænenavne under .dk topdomænet.

Af aftalerne fremgår bl.a. følgende (es.154-165, understregning tilføjet)

»

§ 1. Formål

DIFO har efter delegering fra ICANN/IANA overtaget ansvaret for registrering og ibrugtagning af Internet-domænenavne under .dk-domænet.

Formålet med overenskomsten er at give DKH [DK Hostmaster A/S] kompetence til at virke som udøvende registrant for .dk-domænet og optræde i denne egenskab over for brugere og omverdenen på nær den danske stat og ICANN samt at fastlægge parternes rettigheder og forpligtelser over for hinanden.

§ 2. DIFO's ydelse

Ved denne overenskomst bemyndiger DIFO DKH til (...)

- *at opkræve de brugerafgifter, som ifølge DIFO's vedtagelser forfalder ved registrering og opretholdelse af registrering af .dk-domænenavne. ...*

Bemyndigelsen er eksklusiv for DKH. DIFO kan således ikke uddelegere sin kompetence til at delegere domænenavne under .dk til andre, så længe nærværende overenskomst er gældende (...)

§ 3. DKH's pligter

a) Betaling: Til gengæld for de i § 2 omhandlede ydelser betaler DKH en licensafgift til DIFO, der på aftaletidspunktet udgør kr. 10,- ekskl. moms pr. år pr. registreret domæne. Denne licens betales forud primo næstfølgende måned. Det er DKH's opgave, at sikre sig betaling af den årlige afgift af ibrugtager. Der kan ikke ske tilbagebetaling fra DIFO til DKH af licensen. (...)

§ 4. DKH's rettigheder

DKH er berettiget til at beregne sig et vederlag for registrering og vedligeholdelse af domænenavne under .dk-domænet i overensstemmelse med de af DIFO til enhver tid fastsatte regler herom. Ved fastsættelsen af vederlagenes størrelser skal det tilstræbes, at DKH får dækket sine omkostninger i forbindelse med driften af hostmasterfunktionen inkl. kontordrift, lønninger, afskrivning af hardware og programmel, henlæggelser til fornyelser samt den til enhver tid gældende licens (p.t. kr. 10,- + moms) pr. domæne pr. år til DIFO.

Vederlaget for registrering er for nuværende aftalt til kr. 110,- for registrering og kr. 40,- for årlig vedligeholdelse. Begge beløb skal tillægges moms efter gældende regler.

Ligeledes er DKH berettiget til at opkræve andre vederlag hos brugerne, der måtte være udtrykkeligt hjemlet i de til enhver tid gældende regler for DK Hostmaster-kunktionen.

Endelig er DKH berettiget til at markedsføre den klageordning, som DIFO i henhold til § 3. stk. b. har nedsat, og opkræve vederlag herfor....«

DK Hostmaster A/S har – udover de reelle driftsomkostninger til hostmasterfunktionen – opkrævet DIFO's licensafgifter hos DMS og samtlige indehavere af .dk domænenavne og videreudbetalt beløbet til DIFO.

I regnskaberne for DIFO og DK Hostmaster A/S er licensbeløbene bogført under betegnelserne »Licens Dansk INTERNET Forum – DIFO« og »Licens fra DK Hostmaster«.

Som svar på DMS' indsigelse og udtaget stævning mod DIFO's ret til licensafgifter på domænenavne registreret under .dk topdomænet, anførte DIFO og DK Hostmaster A/S' revisor, Grant Thornton, bl.a. følgende via deres advokat: (es.608, understregning tilføjet)

»

Overordnet gør De gældende, at sagsøgte (1) DK Hostmaster A/S' administration og forvaltning af landekodedomænet <dk> herunder betaling af en royalty på ca. 2,5 mio. kr. (i 2000) og ca. 2.5 mio. kr. (i 2001) til "moderselskabet" og rettighedshaveren DIFO Foreningen Dansk INTERNET Forum har været/er i modstrid med "Principper for Uddelegering og Administration af Landekodedomæner", udarbejdet af ICANN's Statslige Rådgivende Udvalg den 23. februar 2000.

(...)

De omstridte royaltybetalinger – som så explicit hjemlet i medfør af de herom imellem DK Hostmaster A/S og DIFO Foreningen Dansk INTERNET Forum indgåede aftaler – er defacto erlagt.

«

I et senere svarskrift afviste revisoren via sin advokat, at revisoren som retsgrundlag for sin revision af DIFO og DK Hostmaster A/S' regnskaber og licensafregninger havde lagt til grund, at DIFO var rettighedshaver i forhold til domænenavne under .dk topdomænet.

Advokaten anførte bl.a. følgende i svarskriftet (es.36, 38-39)

»

Urigtigt og misvisende, idet Grant Thornton, Statsautoriseret Revisionsaktieselskab ingensinde, "som retsgrundlag for sin revision af sagsøgte 1 og 2's regnskaber [har lagt] til grund, at sagsøgte 1, DIFO, var "rettighedshaveren" af .dk topdomænet, således som DIFO påstod" og "at der var tale om betaling af "royalty" og "licens til Dansk Internet Forum – DIFO", som var "rettighedshaveren" af .dk topdomænet".

Urigtigt og misvisende, idet Foreningen Dansk Internet Forum ingensinde har været eller hævdet at være "rettighedshaver" til .dk topdomænet i ejendomsretlig forstand, således som af sagsøger anført.(...)

Hvad Foreningen Dansk Internet Forum har overtaget "efter delegering fra ICANN/IANA" er "ansvaret for registrering og ibrugtagning af Internet-domænenavne under .dk-domænet". Og altså ikke "nogen privat immateriel rettighed eller andre ejendomsrettigheder". Som af sagsøger antaget.

Hvad DK-Hostmaster A/S har overtaget – som hjemlet i og med den overordnede delegering fra ICANN/IANA til Foreningen Dansk Internet Forum – er således alene kompetencen "til at virke som udøvende registrant for .dk-domænet."

«

Som allerede anført, har ICANN hverken delegeret juridiske rettigheder eller andre kompetencer til DIFO. ICANN har især ikke delegeret nogle rettigheder til DIFO, der berettiger DIFO til at gøre krav på licensafgifter og royaltybetalinger pr. domænenavn registreret under .dk topdomænet, således som DIFO falskeligt har anført i sine aftaler med DK Hostmaster A/S (es.154-165).

Både DIFO og DK Hostmaster A/S og deres revisor er nu tilsyneladende enige i, at DIFO ikke på noget tidspunkt har haft immaterielle rettigheder i forhold til .dk topdomænet og domænenavnene registreret herunder.

De grundlæggende juridiske betingelser for at DIFO kunne gøre krav på licensafgifter og royaltybetalinger pr. domænenavn registreret under .dk topdomænet har således aldrig været opfyldt.

Foreningen DIFO burde - ligesom alle andre foreninger, f.eks. foreningen FIL - havde opkrævet årlige kontingenter hos sine medlemmer. Det har DIFO imidlertid valgt ikke at gøre.

5.12) Hostmaster-økonomi, et spørgsmål om ejerskab af domænekundeportefølje

Efter at domænenavnesystemet i begyndelsen af 90'erne blev åbnet for privat og kommercielt brug på globalt plan, kunne enhver med den fornødne tekniske og økonomiske kapacitet slå sig op som udbyder af Internetservices og domænenavne, og, efter bedste evne, markedsføre sig med henblik på at opbygge sin egen Internet- og/eller domænenavnekundeportefølje.

Med mindre at Hostmaster-selskabet selv anvender ressourcer og penge på direkte at markedsføre sine ydelser over for potentielle domænekunder og på denne måde opbygge sin egen domænekundeportefølje, jf. f.eks. den af DKnet A/S anvendte fremgangsmåde, vil hostmaster-selskabet ikke have egne domænekunder at fakturere og vil derfor være afhængig af de andre internetleverandørers refusion af hostmasterfunktionens afholdte omkostninger.

Selvsagt kan hostmaster-selskabet erhverve domænekundeporteføljer opbygget af andre internetleverandører mod betaling af markedsprisen for kundeporteføljen, jf. f.eks. Tele Danmark A/S' køb af foreningen DKUUG's kundeportefølje til 20 mio. kr.

Markedsprisen for domænekundeporteføljer varierer meget, afhængig af hvor mange ressourcer det vil kræve at opbygge egen domænekundeportefølje fra bunden. Også kvaliteten af domænekundeporteføljen og indtægtsmuligheder pr. domænekunde under et givent domæne har væsentlig betydning for prisfastsættelsen.

Prisen har varieret mellem ca. 1.000 kr. og 10.000 kr. pr. domænekunde. En kundeportefølje bestående af veletablerede virksomheder med stærke varemærker kan sagtens koste mere end 10.000 kr. pr. domænekunde.

Markedsværdien af den samlede domænekundeportefølje som internetleverandørerne har opbygget under .dk topdomænet anslås til at ligge på ca. 1.5 mia. kroner.

Det er bl.a. rettighederne til denne domænekundeportefølje opbygget af internetleverandører under .dk topdomænet, herunder DMS, som er hovedtema i en af de verserende retstvister mellem DMS og DIFO og DK Hostmaster A/S.

DIFO mener at have fået juridiske rettigheder fra ICANN, som berettiger DIFO til, uden betaling til de retsmæssige ejere af domænekundeporteføljerne, internetleverandørerne, at tvangsovertage domænekundeporteføljerne.

DIFO mener at have fået »Sole Registry« rettigheder fra ICANN - en eneheriker rettighed -, der berettiger DIFO's datterselskab DK Hostmaster A/S til direkte at fakturere domænekunder som andre internetleverandører har anvendt penge og ressourcer på at erhverve.

DIFO har bl.a. konfiskeret domæneregistranternes hidtidige anerkendte ejendomsret til deres domænenavne, idet DIFO mener at have fået juridiske rettigheder fra ICANN, der berettiger DIFO til at tvangsovertage registranternes rettigheder. DIFO har erklæret samtlige domænenavne under .dk som værende udlånt til ejerne på betingelser enerådigt fastsat af DIFO.

Den samlede handelsværdi for domænenavnene som DIFO har konfiskeret og derefter udlånt til ejerne beløber sig til op mod 100 mia. kroner, hvis man lægger DIFO's egen værdiansættelse i en erstatningssituation til grund.

En mere realistisk markedsværdi for de ca. 1 mio. domænenavne under .dk topdomænet vil dog ligge på ca. 15 mia. kroner.

Ifølge DIFO har ICANN således tildelt DIFO rettigheder til en samlet markedsværdi på over 16 mia. kroner, og dette vel at mærke uden at DIFO på nogen måde har forpligtet sig i forhold til hverken ICANN eller indehaverne af domænekundeporteføljerne og domænenavnene.

6) Anbringender

Det gøres gældende,

- at det var rent bedrageri, da Mads Bryde Andersen og Jon Stokholm i domænelovens § 2 falskeligt overdrog .dk topdomænet og domænenavnene herunder til den danske stat.
- at det var rent bedrageri, da DIFO v/Mads Bryde Andersen over for Sø- og Handelsretten og Højesteret påstod at have fået juridiske rettigheder og kompetencer fra aftalegrundlaget mellem det amerikanske handelsministerium og ICANN (es.710, 713-714).
- at det var rent bedrageri, da DIFO v/Mads Bryde Andersen over for Sø- og Handelsretten og Højesteret påstod at have overtaget foreningen FIL's ikke-eksisterende domænekundeportefølje (es.714).
- at DIFO v/Mads Bryde Andersen alene havde overtaget Tele Danmark A/S' position som 100% ejer af det selskab, der udførte hostmasteropgaven for internetleverandørerne. DIFO har via svigagtige fremgangsmåder bedraget internetleverandørerne og domæneregistranterne med ikke-eksisterende rettigheder og kompetencer fra ICANN. På denne svigagtige måde har DIFO tilegnet sig såvel internetleverandørernes domænekundeporteføljer som registranternes rettigheder til deres domænenavne.
- at det var rent bedrageri, da DIFO over for Sø- og Handelsretten og Højesteret bl.a. påstod, at »DIFO ... af ICANN har fået tildelt opgaven med at styre det danske navnerum på internettet« (es.454, 462, 473, 640, 665), og at »ICANN's uddelegering af opgaven med at administrere ".dk" til DIFO giver DIFO en faktisk magtposition i forhold til domænenavnsdatabasen under det danske top level domæne« (es.473).
ICANN har hverken tildelt DIFO nogen opgave med at styre det danske navnerum på Internettet eller administrere ".dk" topdomænet. ICANN har heller ikke tildelt DIFO nogen magtposition i forhold til domænenavnsdatabasen under det danske top level domæne. Det var DIFO v/ Mads Bryde Andersen selv, der har købt sig til DK Hostmaster-funktionen og den påståede magtposition ved bl.a. at bedrage internetleverandørerne og domæneregistranterne med ikke-eksisterende juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN.
- at det var rent bedrageri, da DIFO v/Mads Bryde Andersen over for bl.a. Advokat Harder (es.227-268) og egen revisor (es.418) og Procesbevillingsnævnet gav udtryk for at være lokal repræsentant for ICANN i Danmark. DIFO repræsenterer ikke ICANN, hverken i Danmark eller andetsteds.

- at det var rent bedrageri, da DIFO v/Mads Bryde Andersen over for bl.a. Advokat Harder (es.227-268) og egen revisor og Procesbevillingsnævnet anførte bl.a. følgende om DIFO's påståede juridiske rettigheder fra ICANN: *»retten til at registrere domænenavne under et givent top-leveldomæne som .dk uddelegeres fra ICANN, mens det er overladt til de lokale repræsentanter at fastsætte og administrere hensigtsmæssige regler for systemets virkemåde i deres område.«* (417-418). Retten til at registrere domænenavne under .dk uddelegeres ikke fra ICANN. DIFO repræsenterer ikke ICANN i Danmark, og ICANN har ingen lokale repræsentanter i Danmark til at fastsætte regler mv..
- at det var rent bedrageri, da DIFO v/Mads Bryde Andersen over for Sø- og Handelsretten og Højesteret påstod, at *»den virksomhed, DIFO udøver, er udtryk for en koncessionslignende ordning«* og, at *»DIFO' kompetence bygger nu på et utvivlsomt, koncessionslignende retsgrundlag«* fra ICANN (es.454 og 456). DIFO har hverken fået en koncessionslignende ordning eller koncessionslignende retsgrundlag fra ICANN.
- at det var rent bedrageri, da DIFO v/Mads Bryde Andersen og Jon Stokholm over for Sø- og Handelsretten og Højesteret påstod bl.a. følgende: *»ICANN bestemmer bl.a., hvilke organisationer i de enkelte lande, der skal være hostmaster, d.v.s. administrere de geografiske top-domæner. Det er således ICANN, der har uddelegeret ansvaret for DK-domænet til DIFO – Dansk Internet Forum i Danmark «* (es.480). ICANN bestemmer ikke, hvilke organisationer i de enkelte lande, der skal være hostmaster, d.v.s. administrere de geografiske top-domæner. ICANN har intet bestemt i forhold til DIFO. En hostmasteropgave er en rent teknisk opgave, som man kan få tildelt af internetleverandørerne. Hostmasteropgaven indebærer ikke nogen særlige juridiske rettigheder for hostmaster-selskabet i forhold til topdomænet.
- at det var rent bedrageri, da DIFO v/Mads Bryde Andersen over for Sø- og Handelsretten og Højesteret påstod, at ICANN havde tildelt DIFO opgaven med at administrere landekodedomænet .dk og at DIFO ikke i denne forbindelse var underlagt retlige forpligtelser i forhold til ICANN (es.637, 642, 871). ICANN har intet tildelt DIFO. Naturligvis er DIFO ikke underlagt retlige forpligtelser i forbindelse med en tildeling fra ICANN, som slet ikke har fundet sted.
- at det var rent bedrageri, da DIFO v/Mads Bryde Andersen, på baggrund af aftaler indgået med sig selv (es.156), som tillige er i strid med forbuddet mod selvkontrahering (es.866), over for DMS og andre internetleverandører har opkævet ca. 50 mio. kroner i licensafgifter og royaltymbetalinger for DIFO's ikke-eksisterende juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN, særligt DIFO's ikke-eksisterende immaterielle rettigheder i forhold til domænenavnene under .dk topdomænet.
- at det er rent bedrageri, når DIFO's datterselskab DK Hostmaster A/S, under henvisning til DIFO's ikke-eksisterende juridiske rettigheder fra ICANN, fremsender fakturaer til DMS og andre internetleverandørers domænekunder, hvor DK Hostmaster A/S, ud over hostmasterfunktionens driftsomkostninger, opkræver DIFO's licensafgifter og royaltymbetalinger for DIFO's ikke-eksisterende immaterielle rettigheder fra ICANN.

- at det er rent bedrageri og tyveri af kundeporteføljer, når DIFO's datterselskab DK Hostmaster A/S, via tekniske foranstaltninger tiltvinger sig adgang til DMS og andre internetleverandørers domænekunder ved at påkræve, at kunderne skal anerkende DIFO's ikke-eksisterende rettigheder fra ICANN, herunder licensafgifter og royaltymbetalinger, for at kunne få lov til at anvende deres domænenavne under .dk topdomænet. Det vil til illustration svare til, at TDC, via tekniske foranstaltninger vil tiltvinge sig adgang til andre teleselskabers kunder, f.eks. teleselskabet 3's kunder, og påkræve at kunderne skal acceptere at være omfattet af regler opstillet af TDC's aktionærer samtidig med at kunderne skal acceptere at blive faktureret af TDC, selvom kunderne intet har bestilt hos TDC.

DMS gør således gældende, at Mads Bryde Andersen og Jon Stokholm, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, herunder biindtægter og vennetjenester, med ikke-eksisterende mandat fra ICANN og en fiktiv overtagelse af ikke-eksisterende domænekundeportefølje fra FIL, har bedraget såvel DMS som landets domstole og løjet sig til penge og magt på bekostning af DMS og de øvrige internetleverandører og domæneregistranter.

Mads Bryde Andersen og Jon Stokholm har efter DMS' opfattelse gjort sig skyldig i bedrageri og mandatsvig efter straffelovens §§ 279-280, jf. § 286,

- Ved siden årtusindskiftet usandfærdigt at have påstået at DIFO havde fået mandat og juridiske rettigheder og kompetencer mv. i forhold til .dk topdomænet fra ICANN;
- ved at have søgt at franarre DMS værdifulde domænenavne og markedsandele på det danske domæne markedet ved hjælp af ikke-eksisterende juridiske rettigheder og en påstået magtposition fra ICANN;
- ved i forbindelse med SØ- og Handelsrettens dom af 15. juni 2004 i sag V-95-02 og Højesterets dom af 23. januar 2006 i sag nr. 356/2004 (UFR2006.1189H) at have fastholdt deres påståede kompetencedelegering fra ICANN til DIFO;
- ved hos DMS og .dk- domæneindehaverne at have opkrævet 10 kr. plus moms pr. domænenavn pr. år og andre beløb til dækning af DIFO's ikke-eksisterende licensrettigheder/royaltymbetaling;
- ved i forbindelse med deres udarbejdelse af domæneloven at have overdraget DIFO's ikke-eksisterende rettigheder fra ICANN til den danske stat;
- ved i domæneloven at have indført en illusorisk konkurrence, som ingen andre end DIFO kunne vinde;
- ved at have hvidvasket DIFO's ikke-eksisterende rettigheder fra ICANN ved hjælp af en karrusellignende rettighedstransaktion med den danske stat.

DMS forbeholder sig retten til, i videste mulige omfang, at anmelde såvel yderligere forhold mod de anmeldte som at foretage politianmeldelse mod deres medgerningsmænd.

7. Vidner:

Det begæres, at politiet afhører følgende vidner, bl.a. om, hvorledes DIFO havde påstået at have fået juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN, der har berettiget DIFO til bl.a. at opstille regler, der rækker ud over regler af mere teknisk karakter, og hvorledes DIFO havde påstået at domæneregistranter under .dk topdomænet var i masseaftaleforhold med DIFO som følge af DIFO's påståede juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN, jf. Advokat Per Harders redegørelse for DIFO's retsunivers (es.227-268) og SØ-og Handelsrettens dom af 15. juni 2004 (es.687-717):

- 1) Advokat Per Harder, Valkendorfsvej 16, 1151 København K
- 2) Vicepræsident Mette Christensen, SØ-og Handelsretten
- 3) Sagkyndig dommer ved SØ- og Handelsretten, Claus Jepsen
- 4) Sagkyndig dommer ved SØ- og Handelsretten, Ole Lundsgaard Andersen

Det begæres, at politiet ligeledes afhører følgende vidner, bl.a. om, hvorledes DIFO efter bevisførelse den 5. maj 2008 havde tilstået ikke at have fået sine påståede juridiske rettigheder og kompetencer fra ICANN (es.913), jf. SØ-og Handelsrettens dom af 27. juni 2008 (es.916):

- 1) Dommer Claus Forum Petersen, SØ-og Handelsretten
- 2) Sagkyndig dommer ved SØ- og Handelsretten, Kim Østrup
- 3) Sagkyndig dommer ved SØ- og Handelsretten, Claus Thorsgaard.

Herlev, den 1. december 2009.
Digital Marketing Support ApS

Anani Voulé